



Mlážovický zpravodaj

Z obsahu vydání:

- rozloučení s prázdninami
- „Mlážovický mixík“
- střípky z městečka
- cyklozávody dětí

Číslo 8

Srpen 2012

Ročník 16

Do Mlážovic zavítal přední filmový producent a režisér **TOMÁŠ MAGNUSEK BAVIL PO FILMU DIVÁKY**

Mlážovické kino zažilo výjimečný večer. Nejprve digitální produkci filmu Školní výlet, poté dlouhou talkshow režiséra a zároveň jednoho z hlavních hrdinů, u které se publikum výborně bavilo.

Kino Radnice připravilo pro své diváky opravdový bombónek. V pátek 10. srpna 2012 zařadilo do programu komedii Školní výlet. Film, který se natáčel v ne-dalekých Lázních Bělohrad, je doslova nabitý českými hereckými legendami. Kromě hlavního děje zachycujícího setkání spolužáků po půl století, diváci především sledovali herecké výkony předních českých hvězd. Někteří z herců se objevili před kamerou po mnohaleté odmlce a bylo vidět, že svoje řemeslo nezapomněli.

I když je snímek Školní výlet k dispozici pouze na digitálním nosiči, jehož přehrání mlážovické kino neumožňuje, nabízí distributor pro nedigitalizované biografy možnost návštěvy s vlastní technikou. Tak se stalo i v Mlážovicích. Společnost Magnusfilm za velmi příznivých

podmínek zajistila promítání a jako bonus přivezla Tomáše Magnuska, režiséra snímku a jednoho z hlavních filmových představitelů.

Po představení byla naplánovaná diskuze, která se protáhla ze třiceti minut na devadesát. Tomáš Magnusek byl příjemně šokován vysokou návštěvností filmu v malé obci. Vyprávěl neuvěřitelné historky z natáčení svých snímků i zážitky z práce s takovými hvězdami jako je Tříška, Jirásková, Landovský a mnozí další. Mezitím ochotně odpovídal na četné dotazy položené z publika.

Jeho vypravěčský talent, který by mu mohl závidět i Miroslav Donutil, náramně bavil přítomné, jimž se ani nechtělo domů. Během večera také prezentoval na plátně ukázky svých dalších filmů. Mlážovičtí diváci měli jedinečnou možnost shlédnout, jako první v celé ČR, ukázkou z právě natáčené komedie „Jedlící“, která vstoupí do kin na jaře příštího

roku. V samém závěru podepsal mnoho fotokartiček a končtin svých fanoušků a zcela vyčerpan, za bouřlivého potlesku, ukončil povedený večer.

Osmdesát diváků, kteří přišli opakovaně do kina v obci s 570 obyvateli, bylo spokojeno. A to je dobře. Společnost Magnusfilm zase vyslala jasný signál ostatním distributorům, jak má vypadat práce s malými kiny. Multikinům a dealerům digitální techniky navzdory.



Do traktorové garáže konečně nezatéká

Pracovníci odborné firmy provedli kompletní opravu střechy na obecních garážích. Kromě nové krytiny byl opraven krov, instalovány nové okapy a sněhové háky.

Mlážovice pokračují v dlouhodobé a nekončící sérii oprav svých budov. Po několikaletých odkladech vyšetřilo městečko finance na opravu střešního pláště na objektu traktorových garáží. Ten byl již delší čas v havarijním stavu. Stará kry-

tina dávno dosloužila a na mnoha místech teklo dovnitř. Značně poškozená byla i konstrukce krovu a laťování.

Nejprve došlo k demontáži staré krytiny a latí. Bohužel, poškození některých krovů bylo nevratné a musely být nad plán vyměněny. Poté byl rozbourán starý nefunkční komín a opravy se dočkala chátrající protipožární zeď. Samotný krov prošel vyztužením a impregnací proti houbám a dřevokaznému hmyzu.

Na závěr byla instalována difúzní fólie, nové latě a střešní tašky hnědé barvy. Osazeny byly rovněž nové okapy a háky zabráňující samovolnému sesuvu sněhu ze střechy. Díky nové střešní krytině již nebude docházet k dalšímu poškození krovu ani uskladněných věcí. Městečko bude muset v dohledné době najít další peníze na podřezání objektu proti zemní vlhkosti, výměnu oken a provedení omítek.



Tenisté předvedli parádní výkony

Od 10. do 12. srpna 2012 se na tenisovém kurtu v Mlážovicích uskutečnil již čtvrtý ročník tenisového turnaje. Pořadatelé s několika dobrovolníky nejprve provedli důkladný úklid celé plochy tenisového kurtu a dále odstranili velké množství mechu usazeného v zadní části sportoviště. Do samotného turnaje se přihlásilo sedm účastníků.

Úderem 16. hodiny pátečního odpoledne došlo k zahájení turnaje. Z důvodu malého počtu přihlášených hráčů byly nastaveny pravidla turnaje tak, že hrál každý s každým. V průběhu pátečního podvečera byly odehrány čtyři zápasy. Již od sobotního rána se zúčastnění hráči vrátili zpět na sportoviště, aby pokračovali v napínavých soubojích o celkového vítěze. Po sobotním hracím dni byl již prakticky znám vítěz turnaje a o dalších pořadích se mělo rozhodnout následující den. V průběhu celého víkendu bylo sehráno 21 zajímavých zápasů.

Celkové pořadí: 1. Jaroslav Grbavčic, 2. Daniel Šístek, 3. Martin Šídlo, 4. Vlastimil Šídlo, 5. Tomáš Sláma, 6. Martin Čapek, 7. Tomáš Herbrych

M. Šídlo a T. Herbrych

VÝZNAMNÉ OSOBNOSTI MLÁZOVIC - BOHUMIL TVRZSKÝ (2.DÍL)

Po dokončení seriálu o mlázovických legionářích, poskytl pan Ivo John naší redakci další zajímavý seriál mapující historii našeho městečka a jeho významných osobností. Tentokrát Vás seznámí s životními zajímavostmi pana Bohumila Tvrzského. Pokračování z minulého čísla:

Ačkoli se bránil, že neovládá dobře němčinu, byl z Kobhazy poslán do Čech do Kadaně, k jeho původnímu pluku č. 74, který tam byl z trestu z Jičína, jelikož jedna setnina umístěná v Železnici, odepřela poslušnost odejít na frontu. Po vyšetření této události samým generálem, byl jičinský pluk přeložen do Kadaně a do Jičína opět přesídlil maďarský pluk. Po ukončení světové války byl ubytován v Jičíně 22. pěší pluk argonský.

A tak na závěr roku 1916 byl s českými a německými kolegy poslán do důstojnické školy v Jablonci nad Nisou. Učební sál se nacházel v hotelu Göling a ubytovna v Sokolovně. Dopoledne byla teoretická výuka, odpoledne praktické cvičení v přírodě. Na neděli mohli, opatření propustkou, se vzdálit a navštívit rodinu. Tuto návštěvu jim však stěžovali němečtí poddůstojníci, kteří dávali Čechům nedělní služby. Po stížnostech nadřízeným se ale poměry zlepšily.

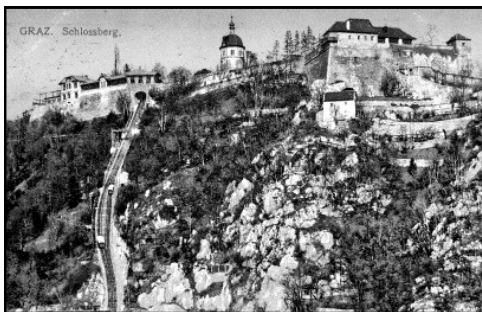
V důstojnické škole byl také vojín John, který byl řídícím učitelem v Tuři a měl za manželku jednu z dcer Kadečkových ze Šarovcovy Lhoty, dále kolega Tribenkr, manžel dcery říd. učitele Hartla ze Staré Paky, kolega Srb z Kutnohorska a několik vojinů německé národnosti z Jičína z pluku č.74.

Ve škole přednášeli důstojníci v hodnosti poručíka a občas zavítal na návštěvu i vyšší důstojník, aby svým výkladem doplnil dotyčnou přednášku. Na ukončení školy přijel i staříčkový generál polské národnosti. V závěru byly provedeny pochody do Hodkovic, Liberce a Se-

mil. Škola trvala 2 měsíce a po ukončení se vraceli ke svým plukům jako „Fahnrischi“ – důstojníci zástupci hodnosti „feldwebel“ – šikovatel.

V době, kdy dlel Tvrzský ve škole, zemřel v prosinci 1916 ve vysokém věku rakousko-uherský císař František Josef I. Jeho nástupcem se stal arcikníže Karel, který měl manželku princeznu Zitu Bourbonskou z italské rodiny. Mladý monarcha dlouho nepanoval a po válce zemřel v nevyhovujících podmínkách ve věku 35 let na ostrově Madeira na zápal plic.

Tenkrát byl v Kadani plukovník Kráhan, známý svou drsností a přísností, a tak denně se chodilo na cvičiště a za jeho přítomnosti měli všichni malou duši, bude-li zkoušet různé pochodové formace.



Štýrský Hradec

Bydlet mohli mimo kasárna v soukromém bytě, takže si našli s Tribenkreem byt u jedné vdovy po hodináři. Zde přestáli zimu ve studené a ponuré místnosti, jako ve Faustově čarovném domě. V té době měl v Kadani válečný sňatek kamarád Srb, na jehož svatbu byli oba pozváni jako svědkové.

Během zimy se formovala k odjezdu na frontu 27. polní, pěší setnina, do které byli oba a mnozí další přátelé zařazeni. Velitelem byl německý profesor Mamrod. Odjezd byl vojenským vlakem koncem února 1917 za doprovodu vojen-

ské kapely, přes Vídeň, Horní a Dolní Rakousy do Innsbrucku, hlavního města Tyrol, a z něho do Kalternu, městečka ležícího zhruba ve středu země.

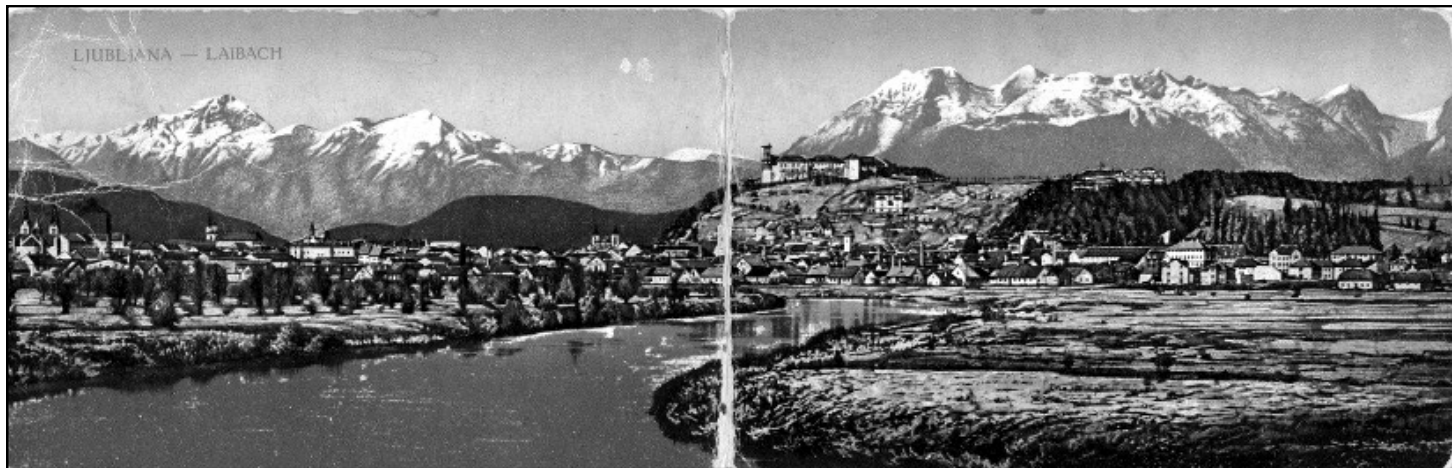
Další směr byl do jižní Itálie, do Merana, Seville, do jižních vápencových Alp, kde ve vyšších horských polohách byly postaveny polní visuté dráhy-lanovky. Konečně se přiblížili k náhorní rovině sedmi obcí, jejichž středem bylo městečko Assiago. Do jeho zboření se dostali bez bojů. Našli tu zákopy a to i na hřbitově. Rozsáhlá náhorní rovina, rozkládající se kolem vojska byla pustá, místy kamenitá, zarostlá chudou travinou, křovíky a místy borovicovými lesíky.

Postupovat se muselo velmi opatrně, aby se náhle nesetkali s nepřítelem a neupozornili na sebe. Ani výstřel nezazněl při tomto postupu kupředu. Překvapení shlédli zříceniny Assiaga, zdemolované, opuštěné a liduprázdné. Při dalším postupu prošli zbořenou obcí Canove, kde mezi sutinami se tyčila kostelní věž, která musela být zbourána, aby italským dělostřelcům nesloužila za opěrný bod.

V oblasti Assiaga v obci Berchtolce prožili v závětrí další smutné vánoční svátky roku 1917 a po kratším oddechu opět do zbraně na další pochod do hor, do výšek až na horská temena. Malá vesnice Diana spočívala jako orlí hnízdo na vysoké horské stráni, pod níž se vinula silnice do Cavalesse, kde byl kostel a vojenské velitelství, kam si vojáci chodili pro poštu.

Obec Dianu opustili po delším odpočinku. Postupovali přes vesničku Moena, ve výši 2 500 m a dále po březích vodního toku, kde byla pila, mlýn, vojenský lazaret, několik větších budov a hřbitov s kostelíkem. Zde byl pochován voják Srb, který asi půl roku po odjezdu byl zastřelen při noční kontrole stráží.

V těchto místech ještě v květnu ležela spousta sněhu. Chodili tunely, ve



Překrásnými horami a ještě hezčí krajinou pochodovaly celé pluky českých vojáků v I. světové válce. Měli smůlu, že museli bojovat a umírat za cizí zájmy. Na panoramatickém snímku je zachycena slovinská Lublaň a její okolí.

kterých hrčela voda a nad vojáky bylo sněhové klenutí. Aby ve sněhových katakombách nezabloudili, drželi se jeden druhého za cíp pláště. Nepřátelskou palbu i útoky přežívali v kavernách, jakýchsi skalních sklepeních.

Když byl na frontě klid a slunný den, vyhřívali se před nepřítelem na chráněném místě za skalami a balvany a vybírali ze šatů a prádla dotěrný hmyz. Také si všímali překrásné horské květeny, zvláště Alpské protěže, která je alpským turistům milou a oblíbenou květinou zvanou „Edelweis“ a je ve znaku mnohých alpských spolků. Tyto květiny v dopisech posílali domů svým drahým.

Potrava jim s večerem nebo nocí byla přinášena z Moeny na koních, nebo svážena lanovkou, kterou se dopravovala i píce pro koně, seno, sláma v lisované formě, dále chléb, mouka, suchary, uzeniny, ryby, konzervy, káva, mléko, víno, rum i voda. Lanovkou dopravovali se ranění i těžce nemocní do blízkých lazaretů. První zákopy v horských liniích byly narychlo upraveny z pytlíků s pískem, rozstřílené zase nahrazovány kameny, dřevem, plechem nebo co se v okolí našlo. Proto stále velké balvany byly odstřelovány, aby byl dostatek náhradního zákopového materiálu a zákopy byly zpevňovány.

Život v těchto horských výšinách byl opravdu těžký, chudý – obyčejné, běžné věci chyběly, všude a ve všem jevil se citelný nedostatek. Proto časem nastala výměna vojenských útvarů a to z hor do roviny a z roviny opět do hor, což trvalo asi 14 dnů, než byl přesun ukončen.

Záhy z jara 1918 opouštěl pluk s radostí horské pláň a všichni sestupovali do údolí. Přitom pozorovali nádherné přírodní jevy, horské stráně jakoby byly místy zachváceny rudými plameny, květy alpských růží, rhododendronů nebo něžnými rudými květy alpského vřesu. Místy se objevovaly stromy obtočené Clematisem, plamínkem v bílé, růžové, rudé, namodralé a fialové barvě a čím níže sestupovali, tím pestřejší byla alpská květena.

V místech kde byla vláha, jevil se pestrý koberec lilíí zlatých, zvonků, sasane, pomněnek, pryskyřníků i jiných krásných lučních květů různých barev.

Toto neplánované vojenské dobrodružství z cesty po italských Alpách z jara a v létě roku 1918 zanechalo u všech nezapomenutelné a trvalé vzpomínky.

Během výměny se potkali na jedné silnici s vojenským oddílem postupujícím z roviny do hor. Přivítání bylo hlučné a radostné, k čemuž vojenská hudba zahrála rakouskou hymnu, při které zúčastnění vojenským pozdravem vzdali čest a v srdečném rozloučení dali se na pochod, jedna část do rovin druhá zase do hor. Ubytování bylo zajištěno předem, v italské vesnici Zopolle. Bohumil Tvrzský bydlel na faře v pokojíku do zahrady. Místní farář jezdil denně s oslem pro poštu a v široké farní chodbě měl bohatou knihovnu. Na zahradě mimo ovocné stromy měl také stromky pomerančovníku a citroníku. Ve farní kuchyni pyšnila se složitá kamna, kdežto jinde měli jenom krb.

U řeky, která protékala obcí, stála přádelna na hedvábí, a tak měli možnost poznat blíže pěstování bource morušového v domácnostech. Do vojenské kuchyně přinášeli tamní rybáři úhoře, aby je vyměnili za vojenský cukr. Smažené je kuchaři kladli na důstojnické stoly s místním ovocem; s citrony, jablky, hruškami a s různými druhy sliv, nejoblíbenější bylo hroznové víno.

Ze Zapoly pochodovali dále k jihu do Pádské roviny až k Bellunu, což je krásné, starobylé město, s četnými památkami z doby římské a středověku. Na kostelních věžích se místo křížů třeptily zlatí andělé. Silnice v Pádské nížině jsou neobyčejně široké a rovné tak, že čtyři povozy mohly současně projet, aniž by si překážely. Po stranách jsou osázeny vysokými platany, stromy podobnými našim kašтанům, ale jejich plody visí na dlouhé stopce.

Další směr bylo město Treviso,

položené za řekou Pijavou. Čím více se blížili k bitevní linii, tím více bylo vidět stopy bojů; v příkopech ležely zdechlíny koní, postroje, součásti vojenské výzbroje všeho druhu, všude plno odpadků, papírů, hadrů a spousty nepotřebných věcí, jako na velkém smetišti.

Čím blíže postupovali k opěrným zákopům ležícím před Pijavou, tím více bylo všude pohozených demižonů, krabic, košíků, slupek po jižním ovoci, lahví po víně i v děrách a bunkrech, v zákopech, které místy byly zaplněné vodou. Zkrátka skýtal se na to strašný a smutný pohled.

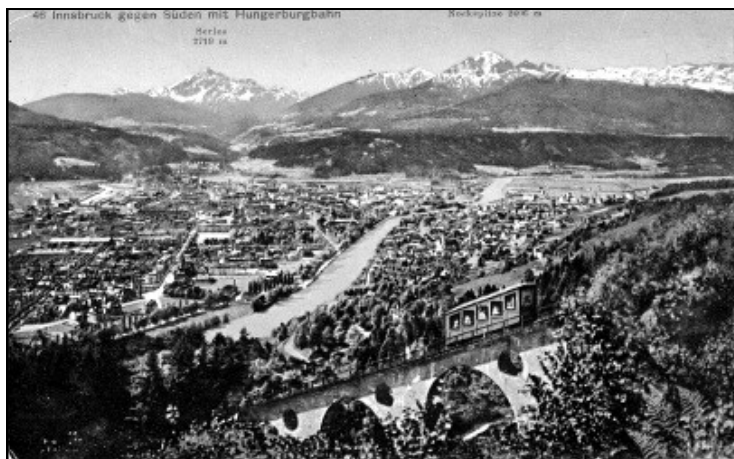
Konečně celý útvar dopochodoval do liduprázdné vesnice Rebeky, stojící při silnici a tam na smrt unaveni, hledali úkryt a ubytování. V noci bylo přísně zakázáno svítit a když to bylo nutné, tedy jen při zatemněných oknech a otvorech ležících proti frontě.

Po několikadenním odpočinku a zběžné informaci, opustili rozstřílené město Rebeku a postupovali za noci k Pijavě proti Trevisu přes pontonový most. Stanuli na malém prostranství, kde byly shromážděny různé vojenské útvary, pěchota, dělostřelectvo a jiné oddíly válečné moci i Červený kříž a s námahou postupovali vpřed, aby našli vhodné místo pro bojové postavení.

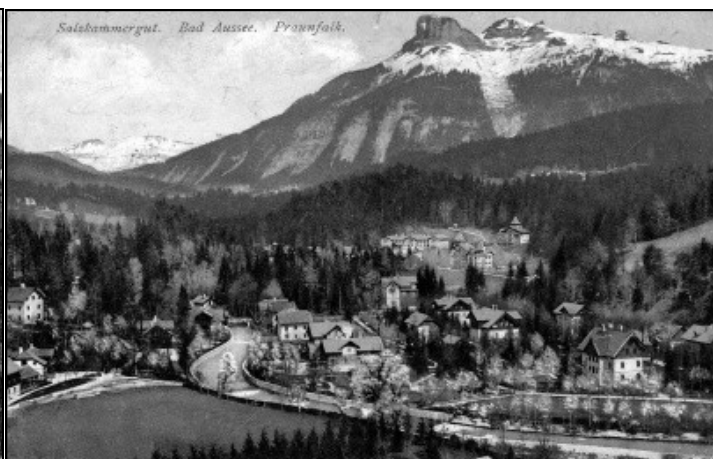
Neustále byl pozorován italský balón, který měnil polohu a místo, až jim náhle zmizel z obzoru. Konečně u jednoho náspu rozložili tábor a nepřetržitě kovali hlídky, neboť i za dne nad Pijavou, nad její rozlehlou hladinou s nízkými břehy, slídila italská letadla a pozorovala, co se kde děje a kde jsou patrné změny v terénu.

Jedné noci nastal poplach během střelby z italské strany. Byli nuceni ustupovat, aby nebyli obklíčeni a zajati a v tom okamžiku zde nastal pravý chaos a nepředstavitelný zmatek. Nepřátelské střely ve většině dopadaly až do Pijavy, vystříkávaly jako vodotrysky do veliké výše nad vojsko.

Pokračování příště



Innsbruck, hlavní město spolkové země Tyrolsko



Solná komora v Rakousku

Rozloučení s prázdninami v doprovodu hasičů

Poslední prázdninová sobota patřila na mlázovickém koupališti zábavnému odpoledni pro malé i velké. Během akce předvedli hasiči nově zrekonstruovanou stříkačku DS-16.

I když psal kalendář již 1. září 2012, stále ještě probíhaly hlavní letní prázdniny. Letošní přinesly, po dlouhé době, dětem mnoho sluníčka a pěkného počasí. Předpověď sice slibovala jeho výrazné zhoršení, nakonec rozloučení proběhlo podle plánu.

Celé odpoledne zahájili mlázovičtí hasiči, kteří předvedli v chodu hasičskou stříkačku DS-16, která byla zachráněna před zánikem ve šrotu, a po mnoha hodinách usilovné práce ji hasiči kompletně zrenovovali. Za



obnovu se zaslouží poděkovat především Martinu Vágenknechtovi, Ladislavu Johnovi, Josefu Vrabčovi a Mirku Votrubovi. Ve svém volném čase odvedli velký kus práce. Nejmenší děti i ti starší si zkoušeli práci hasičů, prohlíželi cisternu a další vybavení.

Od 17té hodiny začala dětská párty v pohádkovém stylu. Koupaliště se hemžilo mnoha pohádkovými postavkami, které soutěžily, tančily a dobře se bavily. Večer patřil dospělým, pro které byla připravena diskotéka s videoprojekcí, karaoke a o půlnoci malý ohňostroj. Rozloučení s prázdninami bylo povedené, stejně jako oba uplynulé letní měsíce.

Mlázovický mixík potěšil hráče i fanoušky

V sobotu 4. srpna 2012 proběhl v Mlázovicích již čtvrtý ročník volejbalového turnaje smíšených družstev. Letos, za rekordní účasti startujících, nedosáhli domácí na vítězství a skončili těsně druhí za týmem Všeštar.

Stoupající prestiž letního turnaje se odrazila i ve zvýšeném počtu soutěžících. Letos poprvé nastoupilo u koupaliště 10 týmů, které byly rozlosovány do 2 skupin. V nich se utkal každý s každým na zkrácené sety a první dva ze skupiny poté postoupily do finálových bojů. Družstva na dalších příčkách si zahrála o konečné umístění.

V bitvě o třetí místo porazili hrádečtí volejbalisté Třtěnici, která obsadila čtvrtou příčku. Posledním duelem bylo pochopitelně finále, ve kterém změřili síly domácí hráči s borci ze Všeštar. Utkání bylo napínavé od začátku až do konce. V třísetové bitvě měli nakonec více sil hosté a tak Všeštar celý turnaj vyhrály, právě

před Mlázovicemi. Další domácí tým skončil šestý.

Celý den se hrálo na obou hřištích, antuce i kurtu s umělým povrchem. Diváci, kterých přišlo velké množství, shlédli řadu zajímavých soubojů. Turnaji přálo počasí, bylo téměř ideální. O občerstvení se zase vzorně staral Zdeněk Fišer. Mlázovický volejbal uspořádal povedený turnaj. Pohodová atmosféra celého soutěžního dne se přenesla na všechny účastníky, kteří ještě před odjezdem domů avizovali velké přání zúčastnit se opět příští rok.



Děti z Mlázovic byly na cyklozávoděch mikroregionu vidět

V sobotu 11. srpna 2012 se uskutečnil další ročník cyklistických závodů dětí, které pořádá Lázeňský mikroregion. V zámeckém parku v Lázních Bělohradě se sešlo více než 100 závodníků !! v různých kategoriích. Nejmladšímu byly dokonce pouhé 2 roky. Ani Mlázovice nezůstaly stranou. Vynikajícího výsledku do-

sáhl v nabitě konkurenci ročníků 2001, 2002 Nikolas Bekera, který obsadil výborné třetí místo. Městečko Mlázovice Nikolasovi blahopřeje a jemu i dalším mlázovickým účastníkům - Anetě Skrbkové, Klauzii Robové, Sebastiánu Bekeřovi, Gabriele Čerovské a Anastázii Bekeřové, děkuje za vzornou reprezentaci.

Střípky z našeho městečka

- Koncem srpna byla provedena demolice silně poškozeného lapolu bývalé školní jídelny, jehož víko sousedilo se vstupem do Mateřské školy. Vzhledem k tomu, že lapol nebyl již využíván a jeho stav mohl v blízké době znamenat nebezpečí pro kolemjdoucí děti i jejich rodiče, rozhodlo městečko o okamžité likvidaci a sanaci místa. Při provádění těchto prací zjistili navíc pracovníci odborné firmy, že je také zcela narušeno odtokové potrubí ze školky, v důsledku poškození způsobeného kořeny smrků a tují, které před časem v prostoru u školky rostly. Závada byla včas odstraněna a díky tomu se předešlo vyplavení školky z neodtékajících odpadů.

- Starosta městečka opakovaně řešil s Technickými službami v Jičíně problém znečišťování obecních komunikací tekutinou vytékající z vozu provádějícího svoz komunálního odpadu, především v letních měsících. Ze strany svozové společnosti byla slíbena náprava a od září je na mlázovickou linku nasazeno zcela nové vozidlo SCANIA, které disponuje řadou nejmodernějších technologií, včetně vany zachycující veškeré tekutiny uvolňované z biologického odpadu.

- SDH Mlázovice byl povolán k dalšímu výjezdu. V pátek 10. srpna 2012, těsně před 20.00 hodinou, vyhlásil operační důstojník HZS Jičín poplach. Jednotka vyjela k požáru balíkovace sena mezi Chotčí a Lužanami. Požár však nebyl vážný (stačil zásah PS Jičín), takže ihned po výjezdu zrušilo operační středisko poplach a mlázovičtí hasiči se vrátili bez zásahu zpět.

- Společnost Progles Konecchlumí, která provádí lesnické služby pro řadu subjektů v okolí, dostala svému slibu a provedla v srpnu, na své náklady, opravu cesty vedoucí od koupaliště k bývalým lázním, která byla poškozena v důsledku odvozu dřeva na podzim loňského roku.

- Společnost Geotriga Nová Paka provádí, v rámci individuálních objednávek občanů, již několik měsíců upřesňování hranic pozemků, zahrad domů a dalších nemovitostí. Následně Obecní úřad v Mlázovicích poskytuje všem zájemcům z řad veřejnosti pomoc s řešením zjištěných nesrovnalostí. Proces postupuje pomaleji než bylo předpokládáno, navíc kvůli Komplexním pozemkovým úpravám, prováděným nově Ministerstvem zemědělství na území městečka, muselo být změněno pořadí ve vyřizování zakázek. Geodeti informují občany, že budou včas (před digitalizací katastrální mapy) realizovány veškeré objednávky tak, aby byl splněn hlavní účel celé akce. Zdržení je také způsobeno velkým počtem "doobjednávek na měření", které podávají přízvaní vlastníci sousedních nemovitostí, kteří o službu původně neměli zájem.



MLÁZOVICKÝ ZPRAVODAJ č.8/2012, vydáno 1.9.2012, nákladem 270 ks
Vydává: Městečko Mlázovice, Náměstí 4, 507 58 Mlázovice, obec@mlazovice.cz

Více informací o dění v městečku získáte na Internetu - www.mlazovice.cz